

dziwnego, że tradycyjne metody nauczania ortografii zawodzą. Ich nauczanie przecież opiera się w większości na dobrej percepcji wzrokowej, dobrej pamięci wzrokowej oraz koordynacji wzrokowo-ruchowej.

- Jeszcze większe kłopoty z pisaniem mają uczniowie z cechami nadpobudliwości psychoruchowej, czy zespołem ADHD. Osłabiona pamięć operacyjna, kłopoty z sekwencyjnością, refleksyjnością, duża przerzutność uwagi to czynniki uniemożliwiające przyswajanie poprawnej pisowni ortograficznej tradycyjnymi metodami.

Mnemotechniczny trening ortograficzny dla dzieci z dysleksją i ADHD, który opracowała p. Irena Sosin jest prostą i skuteczną metodą nauki ortografii uwzględniającą ograniczenia poznawcze uczniów. Może być stosowany w pracy indywidualnej oraz grupowej. Opiera się na teorii przyspieszonego uczenia G. Łozanowa oraz założeniach psychocybernetyki M. Maltza. Dobierając ćwiczenia i techniki pracy do mnemotechnicznego treningu kierujemy się zasadą tzw.: „szerokiej ścieżki poznawczej” uwzględniającej ograniczenia poznawcze uczniów z deficytami rozwojowymi. Bowiem nie wszystkie sprawdzone i dobre techniki pracy umysłowej odpowiednie są dla uczniów z dysleksją i ADHD.

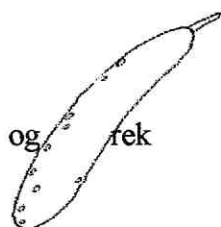
Mnemotechniczny trening ortograficzny jest nie tylko bardzo skuteczny, ale przede wszystkim lubiany przez uczniów, ponieważ opiera się na metodach kompensacyjnych o charakterze zabawowym. Dodatkowe wprowadzenie elementu rywalizacji w pracy grupowej ubarwia, motywuje i „przysmacza” całość.

Przykłady:

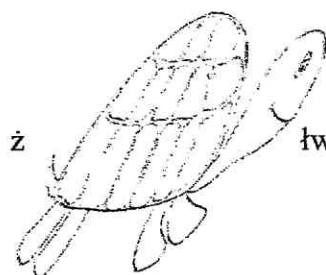
Róża



ogórek



żółw



Zebrała i opracowała:

mgr Jadwiga Lewandowska pedagog – terapeuta